

Bréfa- og málasafn Benedikts Sveinssonar, 3. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Reykhólasveit – Gufudalssveit – Barðastrandahreppur –
Rauðasandshreppur – Patrekshreppur – Hvallátur – Pétur Jónsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-15, Örk 1

en skýrð i bríkina og drangar á milli.
 er náiði; gegn um ekorti, um lajgráðar
 og heita þau Reidskort, fólk Raudskort, þó
 þau ein af nefnd eru. Um flóðar verður
 að farn upps í kálekkunum. Þeimur stóð
 ganga tvö skemtarf fram hvarft gegnt óðri,
 líct og dyrktamprar, og og rupnelast þar
 býrji, eða grála, jafnvis upps í og náður ís.
 Þær er meilt, að Sveinn Skálki hafi verið
 hengdur, hafi ^{gildi} færtræð verit lagt þessum ^{ofan}
 yfir. Ekki var hann teknim ^{trax} móður
 eftir liflátis, heldur láttum ^{dura} ^{langa} ^{enórum}
 horst í galgnum, þar til Barðar systur
 tekraðgá hana / skar hana // náður. Hin var þá
 viðurkuna á Bardastrond. Gjótan heitis
 síðan Skallagjála. Sveinn átti döttrum, sem
 var barnfæstra; Dalsheiðum; Sandhauks-
 dal, er hin var stelpa. Er meilt, að hin
 hafi þá kuefis að varnið: „Vesi eg eoru
 afi náini, þá mundi eg stinga gat á
 meaga og hleypa ut viði.“ Hefur henni
Kjart i kynni til Axla-Bjarnar.

Sveins aðris laifar meom síðas hengdis
 í Skórbunum: Bóndumur ís Skarðstini,
 sem aðr eyðibjóli á Gráfashlíð, ofan vest
 um Skórbunum, og annar, er Bjarni het,
 kallatus Hellu-Bjarni, báðir höfðu þjáfar.
 Hellu-Bjarni bjó að Hellu, en étað nauti frá
 skógi, er bjó að þverá. Að Skarðstini sér
 ein tingu að og heljaristir.

(Miki Epi-Raudsdals og Þorðarskóla er)
 Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur
 (Sinni neð)

Söngum var talit al reist var. King
um Reibeskörðin. þar dō rafiflega sina Guð-
brandur á Brjánslótt, og var Kent Sveinn
skottar.

A suo nefndu pétar fiskaeckri fráum und-
an Hvammum, strandabí aumurile skam-
anta, spróðenfiskeasi, hitr þrýsilegastis
skipo, sterkt og vandab. Þær þar hafa
urid, ^{af} 1885. Þóru var strandabí pétar
talib mett öllu óejálfrau af steipstjórn
hálfa, en margir á Bárðaströnd ntu-
gáðs af strandi þessar, einum urat
nætleyjig smerti.

Forn eystibjáleiga. Hvammurinn en
i landi jardbrimur.

Nille fyrir-Raudadal og Þorvarðatal er ending...
ending, sem heitis Idlauft, meijulega
kállist Raudedalsklauf. Fyrrum var
þar veidistab, líklega fráum á 18. áld.
Hefir þar líkilega verið ráðs nos og
háust. Vandlent er þar aq brima sand-
eik og á allri Bárðaströnd. Meir þátt-
tapað hafa aðið þar i milifundi manna-
mormum.

Meb fráum allri Bárðaströnd, frá
Brjánslók ab Lighunesi, er höggleitur
þrelgalandur með sjo fráum, nema að mei-
i fjöllumi nulli Þornarsöldar aq
Raudadal. Er þar hinum leytti meðalger.
Þar eina Grasarklís endar. Heitis
Hrafunes. Skarut þar fyrir utan er
borum Hvammur. Undir leudei ^{mýrlendi}
þar kneidana, sem hallarelli (leigleidd)
frá klíðas náttum síðus at fjör sandi.
Vallendis grunndis en með ulibini.
Þinnib er stórt, aq var borum fluttur
undan ulibini um líkt leytti aq Þor-
varsöldarber, vegna strandsfalla. Var þá
nútt hin grætt ut aq upprunubum myr-
um, nestar, en garula trúnið hreinsað
og haldib í rekta. Hjókylí nefur þa-
verið seggt, sem heitis Bálsöldsklít,
i landi jardbrimur. Gártin er gáð
heystkapsjörð, grasgáð, en frestu land-
liti fyrir sandfe, en gáð etóspajörð.
Háguðell a' netnum og fjör keit. Vestan
erit fyrir meða Þorvarðatali fluttur, er

heitis Hvamms fit, og Hvamms adoli,
þar sem hin nes lengst fráum. Diggr
hin at Hagavabli ab austan verður.

Þorkell Þierson lejó i Hvammi, eftir að hann
flutti írt frá Selbali i Dýrafjörð. Haukadal i
Dýrafjörð. Valleneleis häll er nálægt Hvamms
tini, með fornleiquum hraðaristum,
er henni kallaður þorkellsfjörð. Þui hefur
verit triði, ab i aðurkatið ekelyði eldai
þorkellsfjörð. munni það kant til þurðs.

Hvammsfjall heitis fjallid frá Raufsdal
og út frá Hvammi, en þor haðar skerðu-
litar með grasgeirum og líka legum
hannakeltum hit efn. Fjallid er 450-550
m. hæð Líkafell heitis helgi hraðarum,
virð 600 m. hæð.

Skaut fyrir utan Hvammi, skerð
langur dalur til aust norðurs. Heitis
hann Vadalsdalur. Eiga hann fjarar
jordir: Hamar, Vatn, ^{stri. Vatn} ~~Vatn~~ ^{stri. Vadale} ~~Vadale~~ ~~dalir~~ ~~böðir~~
Eru breir þessir aði nefndir Vadalsþorp.
Standar þeir aðalau megin Hagavadele,
i myrum dalsins, austan Vadalsárs,
Fjallibor-
inn er Skrað. Eru nærum eftir Salurum. /

Quáðum þessum or meingt sameigin-
legt, og sláðkellir ab flestu líkis. Hamar-
landeign er austast. Þin er stórt og
allgrasgefit, en miðað kylf. Að einni ór-
um hefur móður verit elittas þar. Ligg-
ar en maklarar, en lígi miklar.

A Efnaháði og Náttúruháði W. H. C. G. 1875

Fyrir neðan Vatn er nes eitt sem heitir
Batálfur þar var hálshággum meður,
sem Batálfur hét, á 18. áldi, fyrir misþym-
ingas stóras á manni rökkrum, er það
hét. Batálfur var talinn him fríðasti meður.

Heitar laugar eru í Móindal, og hefur
á síðustu árum verið kent þar sunnd.

samað, en þau lítil, en grettir og græ-
gelfin. Engjar eru líttar og næstu gelegar,
keitilund qall, einum fyrir sandflé, sum
ar hagaðar miklis.

Porgertur óleja, sem kjó á Vabli, ekant
skjálhúsi yfir Gisla Þorði, tuo vetrar, er
hann var í lektíum. Munu mæli legja,
at jartgöng haf verið frá þeim porgestum.
Miklus ab ánni. Rennum Vatns à afan
með línum, ekant frá þeim um.

Krass stendur undir fjalls-
mila, sem gerger fram vestan
megin Vabalsdals. Hins vegar miðlaus
er dalur, sem heitir Móindalur, og
hann dípisur með allt kum umblum.
Vatn níbil a rennur eftir dalenum,
heitir hin Móra. Breið tunga er
í dalhánum milli meggja gildi, hins
þar Móindalstrúngur. Heita nái ad Móin-
dalur sé allur skagi varinn, ~~áttina milli~~
kríma á milli, og mun henni líma
þegunstur dala vestan megin Breið-
fjörðar, at frísbildum Vatnadal.

Fri Krassi liggur fjall regur norður
af Fossi í Suburhánum. Heitir sii leit
Fossheiði. Liggur hins fyrst fram
Móindal um slítas meggðar, og sunn
Tungnafoss er þer hinn og faraðar.

er talis at þar einn ótján er iðingar.

Fyrir norðan Þungrabrinum er kléttahytta með hjalli, 15-16 m. háh. þær hafi blást og neðan undir neðan með rúgurum meðan undir hjallarnum, id.

austan megin. Hjallinn heitir Sjömannabani. Gáruhl munnumelli segji at Guv standi í nafni persu, at ótta meðum hafi sátt báti norður at Fossi og sett hann norðan Fæstheiði, en hnept hins arþryl á leidinum, hafi keir vegna nillur andit uppi á hjallarnum, í stóð press og fara fyrir neðan hann. Sýbæt þærkeyqirt hjallinn og er þar hauvra brinn og stórgrijlir með fyr-in neðan. Þeir nema mið báturnum endus eftir hjallarnum og hafa nesdirið á eftir sér. Einum var um að flutna og ylli á eftir. Nissi Flamm þá oblið fyr en báturnum og allir sjö felagur haneck steyptust fram af hauvrimini meður i undina og kildu þar bana, en hann flut eimur eftir og var til frísaagna.

Fæstheiði liggur hatt og er talis runn höggra sínum ferð milli laugða.

"Annur fjallleid liggur frá Krúsi at ^{Björn} Hvarnum. [Brjánsdal.] En þá farit fram Vatnadal, og hinn um skart, sem kallat er Srollejarskard og ofan um mila, sem heitir Hestmúli og meður eru nefndu liti at Brjánsdal. En þá farið er til Hafnarfjörðar fyrir meðalinn,

persa leib mið líba fara, ef haleldið
steal í kring um Vatnafjörð, og er þa
farist frá Hestmúla níður hja þverri.
Munar þetta myög miðla á vegalengi í
Sauðakundi níð það ab fara með bæjum.

Mára hefur jafnan vritið talir miðil
silungsá. Krass að þar miði ab heleningi
miðst við Jungmúla, sem land a' Þóru
ab vestanverðr. Nýlega hefur trúðinn vritið
kett a' Mán i kleinaqljúfri vestar. Ódalei-
num, ekant uppfrið vablinum. Brúin er
atling gerð fyrir gungandi meum.

Tin a' Krassi er flatt, græibjönt, en sunn-
stabor eru ákiðt, fremer er það litill, og
ekki vel grægefis i punktum; lígur það fram
a' haa melabakka uppi frá Vablinum. Þell-
ar melgálar eru frá Vablaði, fyrir neðan
Krastini, og út a' Mán. En þú kállrest
Krasshall. Það persi leid fari, og hægjavar
er i Vablinum.

Engjas eru lítlar og dreiftar a' Krassi og
gi hreyfunar lítill. Samblund er ágætt
ob sunnirum og retrar keit, þegar til heima-
run. Flestu hefur farnast þar vel, þó
jördia geti ekki talist flutningsjöst.

A' síðustu árum hefur laundehiti vritið
tekum til rekkunnar frá inni; Mándals-
bæti, frá Krassi. Það það alllong leid.

Litil lang er nilegt hinu a' Krassi.

Tungumáli er frá austi bær fyrir utan brarr, stendur bærinn framan undir miða er gengur fram miði Hörralds og Arnarskjóldals. Heitis þa Tungumálaflali. Ða Tungumáli land miði anna Hörr og Bornarskjólu, sem um hin síðan nefndu eftir Bornarskjóldal. Þa i heimi notkun silungsveiti.

Tungumáli hefur allt tótt tím, sem melega grasgefist, en gryta netkend og ekki vel greift. Umengjas en notkunar og sunnarhagar góðir, og aðeit vetraskert. Fjölmáli er engin, fremur en á hinnum síðan nefndu jörðum.

Frai Tungumála liggur neðar móður á Fæste heidi, er þa kallað Sneikvallar-neðar, liggur hann eftir kleðlabjalla vestan í Tungumálaflali. Hjállum heitis Leibvällur. Óaist er hvernig á Natominum stendur. Er neðar þessi hengi meiri hættulauz í dinnum.

Háustid 1875 vildi þa elys til, at með aður notkunar, sem kom norðan yfir hættu um meturstina hrapadi fram af Sneikvallarkleðum og keib bana. Hét hann Gudmundur þarlaess aður, var hann fyrstli pastur fra Bl. i Kóischesfjordi og næstur at Bildudal og Egvar. Þann þa galdris 15 dalris (30 krf) fyrir feldina.

Ej teknar sain Birna Þórhallssoði. Þór ar klásafn Fr. Jóns.

sem heita Brauslautis, er þar hællir er
heitir Brausheller. Ónequr huostveggja
nafn af Brau Hjörslifseyri, sem Sturla
Sigluðasson lagði næst: einellte. (Stor. Stud-
ungr II lsl. 130). A miðri heidnum næst
ast veginnir. Þurruskill skágr er á
Arnarskjóldal.

Hagavadar er geengur inn á
milli Hvammstjalls ab austan, og Haga-
falle ab vestan. Um flöðar er hann sem
þöftur eigi all-litill, en óruðjós ás, sem
tengir hann við sjánum, áspesi er milli
Hvamms adda og Hagaadda. Er þar jafnan
fossandi straumur neina um háflötar.
Í Vatnslum falla fjölar ás: Vatnslá, ^á
Mára, Arnarskjóla, og Haugá. Um höfuð
þornar Vatnslum og verður leissur ein-
ur, neina álas, sem ánnas nema
fram.

Þeður fyr varpijú nöf sem farin
vom yfir Vatnslum, lítt þeirra er inn
ekki talit festr, sökum sandtsleytar, er
það miðunatit, heitir það Braund'elma-
vab. Fneust, á milli addanna, er
kallað Steinbogavat, er farit þar oftr
steini, sem heitir steinbogi, þar er ásins
einn straum karður all ófer, neina um
stíðstraumur fáins, og þó eru ódeins og ekki
er miðist vatr í annum, er þar spaldan farið.

þróðin, og efst, vestan heitir Krossleikjars
vatn, er þó farið undan Krossleiket, sem
 nærum austan til við Krossstöðum. Þar er
 ólit fónt um fjörn, ef íslauð er, hvort
 vaterinniklar sem ánnas eru.

Umhverfi Vatnabins stunda þessir
 bœir: Hamar og Vatnarnir, ab austan,
 en þeir stundum kallaðir Vatnaleppir.
 Krass og Tungnunið eru fyrir bætið
Vatnabins. Allir þessir bœir hafa verið
 nefndir eis ad framan. Ab vestanverðu
 er Hagi og Grindháll, stundum kallað
Hagaporp. Fjällir frams af Vatnabins-
 um eru mun legrir og meir allt-
 andi, heldur en þau sem eru leggja
 vegna við haum.

Hörgedölöld Haga er austan
 megin Hagaþjálle, þar er íslenskja frá
 Brjánsléte og kniphríðing. Túris er stórið
 og eldrið ab allrökkrum Leyti, tóttas frá því
 að þjóðvega. Líkur þar að ávulum hatt-
 annir, sem teigist austur frá fjallum.
 Svæðið er ólit, engin slægjus mikl-
 ar og hagar göðir fyrir allan þeim.
 Fjörheit er mikil við Hagajö. Vorkapa-
 verdi er þar, bæti við Mýlasker, þau eru
 líðagt landi, og við Griapsker, þau
 eru vikan sjávar frá landi, ab þau er líðit var.

A netnum eru oft elegnis þar uppi full-
adnir úteðlis, sem þá liggja þar uppi í
stórum hópum. Þeir þá fariit hljóðlega á
steirjumum og leut þar sem lítil ker á
Óðulis og handvissir meiri letast endo
ljáðarmegin út hópana, valnabir þung-
um eikarkeppum með gildum jäm-
goddum á endumum, og neynað slá
ellina í hauzum, um leid og þeir
skrifa til sýðas. Tekst oft af bára
notkunum ellinum í ferð á þennan hátt,
en bæti þarf til þess snarresti gung-
veleti, þui eðlismis en bæti slérkis
og grinnmis og náðast jafnvel á óvinn-
um, ef fyrra hæggis misteket, en óður
til ab legit hafi út elyce. Óförlatir
þessar verir allar örverulegar, veist
10-12 eldir í ferð. Fullorðnis útteðlis
hafa 50-80 kg. spík og þar yfir og $\frac{3}{4}$
turnu ljóta. Hlidimur en sem stær-
gipshundir.

Hagalandeign er öðri stær. Þer himbl
Arnarskýla ad austan og á Hagji hálfan
Arnarskýlisdal. Annað dalur er þar líka
í landeignum, sem heitir Hagadalur.
Geitarnið heitir fjallid milli dalanna.
Fránum ís Hagadal en Valnadal. Um
þá liggur Hlöðvinsheiði vegur ob Norður-Rétt

i Tálleufjörð. Úr heidi persi verjulega källur Misvarða. Hinn er vel fær hestum, en ejaldfarim, og vegi ekki náldis þar um. Hagaðaí neymur um Vatnadal og Haqadal. Haqafjall er hatt, með miðum kléttabættum. Myri á fjallum er einstakur fjallkrútur, flatur af afan, heitis hann Hagatfla, um það er há, dýgt hin siefð, óf. Flateyjarvísus Hallmiasar:

"Vakir meðan gleymur gjáll
gloir Haqatfla" —

Milli Trungunnúlafjalls og Haqafjalls er allruncis hallalitit undirleudi; með miðum isaldarhættum, myrar eindum og skágaarkjörrum. Þestan megin Vatnadrins við sjánum er stóras flat nesleja grasi var in, heitis hin Hagafit. Þar eru góðir stásgrípa-hagar.

Jarfatal Johnsons telur persar eyðiháleigu með Haq: Efi-Sætu, Nedi-Götur, Krók og Efi-Haga. Haq pers semilega allar verib i útjádrum Hagatins.

Allstóras grashálmur er í Haqavölli vestan verðum, heitis hann Rephálmur. Ý kannum er ^{apar-} stórt og formlegt manst. Mummuði telja ad þar hefi Krók-Refur sunnar haffera lundingum og Krók-Refur

A treeim stöðum i Haga landeign heitir Fartfjær,
sejja munnum að þar kapi Gestur Oddleifsson hafi gildneyti.

Gellisálar og Gellisdýr heitir ek anit fyrir utan
Hagatún.

Gutnudur eyjumáður fengabi
i mál Steinunnar og Þóra Þóra á Íjónum að
stóru eftir aldarmálinu 1800. Þörnudur
hundadagakámer skipti hann anturamum
og elát enu í allt daga, að hann hitt peiri
lign. En til um þat gánum visa:

Sigloði student selegus,
eyjumáður kalladur.
Allt daga anturmadur,
ættul bændi, kampamáður."

Aðalum Davids Scherings eyjumámann braum Haga-
stofa, sem þá þátti miðst hin, var i 8 miðum. Þess
var um kynolímsmálinlegt. Í stafríkessa um
hafa verit heft í nái það hit miðla sem flutt var
af Raunarsandi inn fandsheidi um hövður af
algin nærunum og meðan aldrinum. Það var
það að miðst at 18. meðan heft verið s' farnum
síði að bæ klosum,

saga getus run. En sem kominngt er, þa
er hinn tilkiningus límu. Hitt virðist
gánum ver, að farnum hafi rafli
þar skipi upprætur að sögnáldinni,
er þeir kann skipi límu vestur í
"Vadil", sem þá var talin ein af kezta
"háfnum" á landum.

Hagi hefur jafnan verið talinn
með meðustla háfubálum. Breid-
fjardas, aq lángum háfþingja og Valds-
mannar setur. Að sögnáldinni bjó þar
Gestur Oddleifsson him spala. Að ofan-
verðri 18. áld bjó þar Davids Scherings, eyju-
móður, aq síðas Gutnudur Scherings
systurnáður, fathis frí Herolíðar Bene-
diktsen aq peirra systkinu, báðis merki-
menn. Síðastur eyjumámann kjo þar
þin skáld Þóras Þórssen um miðja 19. áld.

Grindháll er lítil jöð aq notlagið,
er innid límu spál fyrir nedan Haga; er
það lítil aq lítt aq engjaleggjus notkerar.
Reitiland er sameiginlegt við Haga.
Grindháll mun hafa allt seldist að fjörð-
hluta, miati Haga.

Fra Haga og ut ab Hauksakeergsvabli
 er strandur þui mer kenn, en þar
 slettir sandar með sjó fram og all-
 rickas ítfiri. Fjallid er ab næstru
 jafnlið, stóribur og grasgeiras, klíb-
 um og breið haurokelli til eftir.
 Beinir standa með fram klíban
 náttumum, en þar vistast null lundi,
 en hallaði nýrleudi nedan
 fram ab sandinum og slettar
 grundir, eða fitjar með fram sand-
 inum. Lundilevelisðemu pessi
 um óvista vera knesbari en
 eimur kílum, og leirustadar nýjarni.

A svæði pessa er allr þétt bylt, einsleit
 bejarat með fram klíbunum og liggja a hin
 sunnelætar saman, eða þui sem meðt.

Ynnri- og Ytri-Muli. Þeir pessir
 standa undir Haqafjalli, þar sem þar
 blygjist til vesturs. Skjaldvararfass
 er sluttur bejarsleid útas, þar með ar
Sritla-klít. Braufhell var ríkið býgl
 i landi Skjaldvararfass. Þar eru i eyði.
Mikhildaspang en fjörur þeir
Gestir, Ynnri- og Ytri- Mikhildið og Hristnes.

Allar þer jastis, eru mið noma
 toldar en sunnarðas ab landteastum
 hafa fremmur lítil, en grasgefins tins az

þrjár formar eyðshjáleiquær miðblíðasporsíum: Skenida, Stekkars og þvífa. Að Stekkar var línið með leirarsíð fyrir staðnum en er nú i eyði.

Litar og snögglegas eru engar, en í litigangur allgáður á vetrarum, þar sem allstadas með til hönnukeitas, en sumarland fremsr líte fyrir sandfljótt. Máljesta velet er allstadas tálverð og áæt skilyrði fyrir hana. Hrisnesa rennur um Hrisnesdal, utan vest við hana er hā fjallalyng, sem heitir Hrisnesmipur frá þeim endum langi gengur fram utan árra, heitir hana Hrisnes. Þorinn stendur uppi undis hildinni.

Bogðarslagið frá Miðla at Haukabergsvatli er í daglegu tali kallað Mitströnd.

Fyrir vestan Hrisnesmip liggur við mikill og breidur dalur, er Hneqqstadur nípus vestan neqqin við hana. Þar ís þeim dal ganga tveir ókyngrisdalir: Haukabergsdaler austur, og Hollódalur vestur.

Síðan inn meðan eftir hvorum dalum, koma þær saman á slíttum eyrum og myndast þar vadall, heitir Haukabergsvatn. Fellur sjávar í vadallum um slástránum, og allt fram undis bari, en hengi er hana breiddari heldur vestanum en lánctið að Víða sjávar er talin með þar með landi fram milli Hagavatns og Haukabergsvatns.

Að milli Haukabergsdals og Hollódale er lagur Skagi væxin mili, ek Kleifahlíðas vegar austan neqqin i miðlannum, liggur hana vesins, Patresfjardar salur,

en þar um tólf kilam. milli byggða.
það er gáður og græs ^{neit-} og vegur og past-
leið. strandseimur líggar þar einnig.

Vestan vegin miðaður líggar vegur
upp að Sandsheiði, vestur að Raudasand.
Mein hinu vora um fíntað kilam. milli
byggða. Þið nequirum fyrst vestan í
allbrauttri skagashlíð, heitir það Hver-
gerði. Að miðri heiðinni er farið fyrir
háð fjalláxhl., heitir hin Vatnukleifar,
eða Vatnukleifahorn, hæðin er um
70 m. þaðan er áfræn holdandi; vest-
ur, og vestast ákleifur ber veggar
um ~~fíntað~~^{títtu} kilam. langur, vestur
á Stáltni að Skarashlíðum, en
hann er frekhnipptur: eijo níður,
~~en~~ ^{men} hann hevstur allra bergrúpa á
Vestfjörðum. Frá Vatnukleifum
veitir völurnar að báða vegur, hædi
til Bardastranda og Raudasands.
Ber veggar sá, er fyr var nefndur en
nefndur Skord, er hann sunnsteður
enó þurrus, ab gát en i geðr.

Hesta kninn hafi heitir Nape. (703 m.)
Sandsheiðarvegur líggar níður að
skagi að Raudasandi. Hann er með fá-
farum, en var fyrurum fjölfarum á
sunnum, er skreitarslestirnar
gengu af Bardastrand og sunnanriðir

Sýslumur, vestur af Hraðalátum.
Sandshéisti er talis vaelrætus og villu-
gjörn á retum.

Hunnudli herma at Danib Schering
Sýslumatur i Haga (a' 18. áld) hafi lítið sinn
um vetur lálit áljáum meini draga
íne mikil ~~atla~~^{atjan(18)} tættingi alna langt og
ad sanna skapi ab gild leitca, alla leid
af Bojar neka og endur yfir sandshéisti.
H neptu keis hribaskyl og viliust og
unter allri íti á heitinni. Þar huit-
ir mið Sandra manna stær, og er talis
ab nefris stændi i sanbbundi mit
mannskabð kerma.

Vestan megin Hraðasvætt, en austan
Haukabergs vatns eru bæinnir Hauka-
berg og Brekkuvællur, líggja hinum
samans, en þau allgrasgefin, en engin
stægur nýras, sandland er aqætt,
eins og vist til dala, til fjölskeitas nor
stelei. Stegur er i Aknugálin og nýbar,
en fyr segir. Beitiland mun d
nakken vera sameiginlegt viðum
jöðrunum. Gjöldin Fáhus var í Aknið
fram undis 1880, en mið em þarfist
at líkindum hefur Fáhus og Brekkuvællur
þróntveggja verit hýalegur fríðar-
vettó til forna Haukabergi til forma, en
en mið sameinatár.

Kessir keis en mið kallubis Hauka-
bergspanga.

Vestan megin Haukakengsvatnaleið en
beinnir Hall og Skríðnafell, er Hall
frámas. Þín er þó lítil en engjælegjus
miklar og landrými, og Sunnarhagað
gáðir, Hallsdal. Frenur er þó vetrar-
þungt. Vel mundi þú fállið íf valas-
veitinga. Ískápur er í dalnum.

Hallsfj er hýaleiga frá Halli; er berin
í flatlendi níður út Vatnslum. Var þó
þetta áður talin þribjungs jardasíða,
og á seit aðskifta með Halli. Því er þó sér-
eign.

Skríðnafell er austan meðis Hregg-
stadir, er þó mikinn meini jösb
á landrými, heldur en Hall. Þín er
þó óferru af grængframa, en engjás
meini. Útseit áll meiri af með
eittkvæ til fjölmikit. Þar mun
vera lítil hallas vorlcápa meid:

Hreggstadir eru vestan meðis
Hreggstadir, er þó flutningsjösb
mikil. Þín er ríjað stórt og með gras-
gefis en engjælegjus frenur nigrar.

Fornar upphafið sunnarhagað varala í medallagi.
Leiður Eþórhús
Hestihús, tilgangaður er mikill að vetrarum og
Skyrleysa, fórmikit. Vartcápameid er níð en
þóttaldar í fórbatali;
Jahmœur, og ítræði; er þá eitt að siglunum meid.
Laudit Hregg-
stadir.

Siglunur er yzgi beri Bautabrand.
Um það fóður meðalleggjus af segja sér

Hreggstaði,
Sigrunes, nema at tím er þar
mimma og útengja elegrus sínar
lítlar, en útigangur álls beltri.
Útroti er þar og mun jafnau hafa
verit síundab, eftan land löggbirt.

Þrikylfi hefur þar jafnau verit og
blánnir nefudis Herranes og Mist-
bæt. Mist er príbyngur jardan-
innes, var áður eign Sandlautes-
dalskirkjus. Síttis hins meina kylfi
er þar, sem heitir Sébál.

A Siglunesi er sjóhús ein, sem Skalla-
bæt var kállub, og þáttir þar reiður.
En sii saga til pers, at hauskupan af
Guðni Skalla hafi nekið þar og verit
halad míðus í hang fram undan kín-
ardýrnum, þui kínun var náður fyrir
fjárhús a vetrum. Var neimleikin
kendur Skalla. Þurrars var sii saga
um hauskujan pers, at áður en hin
flutti sig ab Siglunesi, hafi hin jafnau
legið a negi preste, uppi a Reib-skörnum,
þátt haum sparlædi henni fram af bök-
um, i hvert sinn, er haum fari um.

Skamt fyrir utan Siglunes es anna
lítil nes, sem heitir Grunes, er þar dalelit
undir leidi. Talað þá um Skorrattar líðar,
um inn kílum langar, allt ít ab Stali.

Hætip er Siglunes líðar. Hér Stali eru
landamæri Siglunes og hneppumáti
Brattstöðvar, Bogar, Reit, Reib, Hjörfus.
(Snu ut)

Um miðjas Hlíðarinnar ekend
dýpus dalar uppi í fjallib, heilir
hann Fæsardalur, eftir honum
nemur Fæsta. Þen þar haga
allvileis og nefur hann stundum
verib hafnar fyrir geldmynta afrið.
Vestan henn er suðkallað Húsatinn.
Era þar meðtarar eldgjars. Ef til vell
hefur þar verit kigli til forma, eldgjar
á þar hafi át vetrinum veri fátt frí
Siglunesi og hent þar fí, þin uttgangur
er þar betri, heldur en heima.

Við Stál eru landamæsti Sigler -
ness, og hnefpannið Basstrander
og Randssandskreppe.

Raudasandsbæppan.

Fok til forma yfir öll byggðalnef. Frí Skor og ad Tálkvar, norðan um Pakelstjörn. Þris 1907 var kauplinni í Gljúfryni og Vatnseyri (Eyrars) get ad sínstálu brepp félagi. Raudasandsbæppan er ein gengla og eitt þrestakall: Sandlænsdalss-þrestakall. Þjóri eru þar Korteyris-síður, Sauðeyja, Breiðavíkur og Sandlænsdalo. — Sauðbogarsöku vélars yfir Raudasund, Bráðavil-nesöku yfir Þórvíkur og Sandlænsdalssöku næ yfir byggðina íft Pakelstjörn, ad und-ansíðdu kauplinnum.

Eii veija liefer skapast þar, at hær teknar liefer þar ad náttum sjálfstofu af sín sig. Þannig oggiðs þar jafnan suin mannum hev sé i kreyfum.

Mein blod sviðar mina eru þitt byl
Smil yggðalurhóf, adslíður af hæsnum
Og heitum. Menun eru völfs líf firt-
-an fjarlægji innan svítor, sunnar
Og visir sjálldum farir, sunnt adslíður
Stöttrar hæsar, su jón grattir. Þúna
Fjær-leidina æd-lauzor.

Helstu fjarlægjuðu sunnissi! Skeifjall
frí Hvælsteini, à Raudvarðab. - Dalsgáll frí
Saudlaustdal i Keflavík. Kerlingohals frí
Naustabrekku á Keflavík, Hnjólslið frí
Naustabrekku á Hnjóli. ~~þóleys~~ Hafnor-
-fjall í Prýsháfn. Breiduvirk. - Lára-
-lið frí Keflavík á Hvælafrum,
Sleður frí Keflavík á Breiduvirk, Brud-
-guvaskarð frí Naustabrekku á Barðar-
vek, (á þenni leid heilt Reningjataði)
Kallsvíkur frí Naustabrekku i Kallsvík
Léháls frí Breiduvirk á Lámuu
Breitumvíðuhals frí Breiduvirk i Kallsvík
Hljómsvínshals (Borgartísk) Kallsvík og Hljómsvínus

Saugetieret frí Þurði. Fylgjastáfu at Kullviki
Hafsfjörðunum milli Freyshafnar og Morsfjöls.

Enniflurun. Kleifarheit og Sandsleit
 til Bordastrandar

Strandlengjan um hafis krespinir er
 ekstremlega löng

Lundbunirar og gjaðregun lefir og
~~trjag~~ og hólfabjör - lefir hálpart til
 at vinni krabbastórum ~~lefs~~ trínum lefs -
 - upspældi, og það oft riflegt. - Enda lefir
 ness oft veit með atvörku oflað, og enni
 ólið án lífslættni. -

Til fóru lefir gumiðin veit allanum
 - morgt i Raudsandstórum, jar' níring bora
 hafi um þar einum annum sýð. Flest eru
 allt en þal eini katt, sem áhrifanum
 at flekta sé afnum meina ~~at lítt legt~~
~~med~~ ~~þó munum~~ ~~at bæta~~ ~~þá~~ ~~legt~~.
 Þóllum slígt og spálaðan num seit
 lakan í Jersum leffhi en i hinum söctum
 mei sýlumur. - Fálli lefir at einum fóruð
 þar síðari áraþinguna. - Flest lefir jar' lefir
 flest til Þatnefðs strandar.

Raudisandur. mill. Stálfjalls og Skora
en Skorarhledar. Þær eru seðrætar,
ílor gferðar, og líðum oforar með
óllu í vetrum. Ð' Stálfjalli var ummet
at sunnarbraudsmáni a' stíðvörðum,
til líllo fth. lugra að því það með
ornum kostnadi veri. Hafslaut er þa
með öllu og fræflum og nejóð forsettu
Talsmet munu eru þar af seðrætrum
og mókulum. Þau græfir gengi i fjeld.
Lukkert dælir innan fámu ors af
grjóttum, en inni er þar allmikið
af vélum og áhláðum.

Skammt ofyrir vestan Stál er græ-
-sundisflekkur, sem heiti Vellir. Þar
erum byggðingar náinum mannum. Hafn
heisstofar þessi eini vist réfur. Sægt er
að þar hafi til fóru eini bishús með
aðfudlum Vellir. En eftir loptabréfum þar
að dæma hefir vistit þad hafn veit
alduis fjárborg. Hlíðar þessa líklegra
Gautbæ, og sunnþrólad sem afreldinn

Hegar svællbolsbrae konur, verður ekki fari
eflir Hlidunum til fjármálium. Ær
þú farið uppi á fjalllino, og sedan óf með
gild i Klettunum, sérst nefnir Ólfuskrá
ðóðra aft hortfenni. Að fyrri hildu
19. alda, braspak þar fáimátar frá Sambæ
jmi at sigrui. (Hafði laun fregið leitad
uppgrei, Ólfuskráði, en braspak í
bæni stafli. Farið laun með líf-
marki degur eflin og vaid með röld
-esnumum konum til boja, og var þá látinn.)

Vestur a Hlidunum er eyðigötu Skor
Þar mun lafnar minn bretta fram a 19. áld,
og manabugði lafi minn þar, & Eggert
Ólafson lagði á Boíðafjörð 8. maí 1768
¶ Skor er tilavert graskandi; ein þar
fyrri óljarristum og töftum. Lendur
er þar að innan legi gat. Henni er þannig
leittat, at miðalt gjöges sterkt inni milli
meggja haukvæggja. Gjöges detta heili
Korarvojer. Framan íð voginn
¶ Þess, sér nefnir Ninsker. Vestur

of stórinum um ⁴ tvei kletlasteppar, sem heita
Krisstapar. Milli þeim og Víðsleirs er
~~all breidd~~^{engar} sandur, en allt djúpt. Milli Kris-
-stapa og lands er sandur, sem fullur í um
hæffallini gjó. Þen gamanir myri sandur
síð i hveiga átt fráum í vognum.
Má ad sögn loka í Skor of settluost
sandur er fari. Frikasell mun hafa
vist þar fyrirum og strett til sökunar
Skor vor fyrirum oft Norðurheimi áfanga-
-og hólðustáttar gjörðræmingum um
í Búðafjörðoreyjum og ^{ir} Búða-
-ströndarsýlum austanverðum, en þei fluttu
síj í eru í ven a' Hvalfjörðum vestan
á vorum. Vaxd þa' megar fegurinn at
leita leidningar í Skor eftir laugum og
hóldarlausum báningum þessa löngu
leit. Vom talðar fjörar vilja sjáva
þri Björglumum at Skor. Skor vor
leika prauatalending Bæðihendingu,
en þær sélhu a' dýpisnið og lægstu stormu.

5.

Þeja suettbalsar hringar eru ekki fáin
efli klíðuminn. Þa fáin uppi á
fjallum, og síðan nær til í klettum,
sau - Aldursil Guðr.

Fri' serinn hlat sedasleitunum aldrei
Hr jessi vísu um slor!

'O hal farsel eru slor,
óllum, sun þar bío.'

Hefin þótti hraut og vor
krundit maigra líeo.

(En sitt fyrstu giti lifflæðingar
sín gjörvumum hórr og hugstóður).

Fri slor líja leit sun vestur um
suðurbæða ~~hætt~~^{keist}, sun heili söðull.
Opnast þar fórus úhrýr til vesturs.

Blaðið þá íst aður Raudeisavölus, með
hánum og urikalegum haurabrúnunum,
allt vestur á Höfðabjör, sun Blasir ^{viss} ein-
kennilega reglulegt og fagert. Það hauva-
ðruður derso um 30 km. laugur, frí
skópi á Raudeisavöldi og Björngötum,
samfélus allt leit, neum þar sun Björn-
götdudales og Keflaukh ~~hætt~~^{hlíðar} þær. Þella
þessar löngu hlíðar og haurabrúnar eru
órélt bogarhlýjanar, og bríttu sig

Færð fyrir afan gríðugan
Lugja og óviller uppt undi henni

því hefur ut frá miðri augum. Undi hauva-
-klíðum Raudasando, breiddit sør byggðin
með hinnum í klíðarskulumum og idrogu-
-má luggjum. Skammt við milli boja.
Með spinnum og löögum sandrif aða
leid frá Melangei at Nautabrekku,
um 12 km. laugt. Þun í það
skerst Bejars og Bejavatn. Það hau-
-vir al lítu sun hafsjóri um flötur, en
löögulegir leirar uno fjör. Þis vadrui-
-má fellur um flötur lori Kallafljóts,
fyrir ofan endalaugt rifit, um km. laugt.
Ofan ís skjálft um gríðugar vall-lendis-
grindin, með þar sun heldi skriðipss
drifir sín á heit fá miðum löggjum.
Frá um íst er endalaust íthafit
eftart ~~með~~ óleytl. ~~Quæna~~ ~~o~~ stóluu stilla-
dýgjan. Það nærum og spjótgangunum oft
storkustlegar. Brýtur þá skurðum yfir
endalaugt rifit, og fellur gjóri þar allt;
skurðum upps undi feli, ef stórflot er.
Óll þessi útrým opnar, dega horuit

71 af Skorarallefum, sér i Södulerum. En
 hin blasir eru sedur int, og fællt svo
 fjar, ef stadið er uppi í haunrabnum.
 — Úrin yfir Raundarsnodi, og hórfst ær
 yfir byggðnum, sunn þá brælist framt
 fyrri meðum, undir 400-500 m. hær
 klifum, illar af hórfst & karluiga-
 hálki um yfir Raundarsnodi. Það er
 líkum fælegt at hinsu meðum af Rífeinum
 uppi til bognum og klifnum. Það er
 þá klettabeltin nýjög slégt og límas
 glíðar og glufar i klettum, sunn
 gausaudi meðum. Sunn færur uppi.
 Ær jor kalladaqjá og lafu laen
 sitt heit. Einnan & haunreflugið
 og grámaq uppi af haubavatnið eru
 einkennilga af fagran.

Það svöldum frá Bogawatli al Skor
 Þalla sín á til sjávor, flestar suðens.

Börnum djóindaa' slendur int
 einstu vís, og mun draga nefn
 af fólu heim. Jafn jeccei lafi einr

16

i eyði ðens. 1921. Sýnum var þa vel
vist og um alðannáttico 1800 var þar töbýli.
Ei var Jónsi Gunnar as normaliunes
Bjarni og Steinunnar, laurt eftir alda-
málico 1800. Hefi Gunnar Gunnarsson
sauð um þau sýnum. Þverfjall ~~í munum~~
nali hr líka um i níku um þau.

Sýnudalur er útbútorfjall, en líku vor þau
lítill.

Skammt verður í Sýnudalum dæst
Björvatall sín, um 4 km að breidd.
Ósinum í Vatnálinum hr. slíks gler vor
um flæði. (og næst nættum strænum
i ladeign)

Vorkupaviet er talsaert. Þegar-
valli, en fyrum, meiri, standum
i annat hundarft. (þáttur það miljó
klummiindi) Þvíð vorð lagunum um
hverfi fjör, notur sun daga, og vor
oftast fain redandi; en fyrir kom að
nestanum festart. Sandblegður
er fitt vor að mið júní uppt.)

Fyrstu var þat Kolunumarsvæðið vitið lagðumur, ~~síðan~~ eins innar voru ek svo um fjárháttig, & Karlundum fóru þa' flestir i ver á suðurniðlum. — Sunndum var örgerf fyrri o. Þegar ór með salanáttum í öndverðnum slæðum. Þom þa ~~útlögnum~~ flestar lagt-
anfjörðun ~~þrinclænir~~ ~~lagaruppi~~
- át fari, en brinlaunir lagju uppi. Þær
- þa oft mikil svampl og busligrængur, og
- selirnar eru ómáluðar óvir, og ruddurt
- vörðum og sallir, en meðum í Lætum Hljáð-
- aust ísl brinlaun. Flugur sunndum
- með dæltuppum réli í línum fyrirðólli: flissir
- bæir liga setlægur í Vatnheimi: Guðber,
Ardeglivænir og Melnaes.

Rætur af Vatnheimi eru dalur inn
- til fjalla. Þófsta þar líkkelga hauvn-
- dræns. Æt um þat suðurniðlum Baða-
- strandar og Raðasandsleitups og heita
Skóf. Í dalungymni, og beinum
Melnaes, slegja og níða frumur
- líllas jactor. Milli Skófs og Melnaes
- rennur óinnta, hálfsíða. Hærklun heimins

ar laudosvot, sun hæta Hnjólar, og leggi
undir Saurbæ. En þar eru ógatijorri íðlævi,
Hafa þau ólið gánum framfinsvo síður.
Fjölnir arið. Gyltabál heiki svæði
þar í dalnum. Hefti þa Guðrúnar varit
Sorriðarganga fyr á áldumu Guðrúnar
Raunum henni sili, & ójó í Saurbæ á 14.
á. (átti fylka sinn.)

Niðberg er lítil jörð, staumt fyrir utan
Skógr. Alzagnabækkur er þar í laudinu,
grisugur en jörg. Sun ekki minn óli,
efli gamalli trú. (fyrkis þáð ekki
götur bækken stytta, ef uit af fyrir frugðum.)

Fjallip upp frí Skógi og Niðbergi heiki
Miðbræsingr. Þor under af hi Stórlit um
500 m. Hallar af heimini orðu í Pebblesfjörð.
Vestan int Niðberg sturt lítil daldrag inn
í klifinu, & nefnir Bjarnagjá í dalnum.
Liggur þar regurinn af Raundasundi
á Hvalsheri íð Pebblesfjörði. Þar sín
leit örðu trúst og ill, en heiki við vens
vert bíldir.

Skaunt nedan Bjarugihals um hoo föru
lyðibyli: Kvarnargrind og Dalhus.

Talið 2. og 3. af Grenulykilli leju nökeri
haf- líka vint tigli. Þat hafa gettu
vint örreikistot, sta heimskinsbó byli.)

Vestan Bjarvatals 2. gáefor Rauð
— Skudlirinn. Þa byggðin sin sett
Bjarnar í laglendis ormu níðir
gríðri, m. áður 1 - 1 1/2 km. i breidd.

Kedgjulwanum 2. smíðjöt, og skundur
þærinn í dálitlum bælin fast vid
Vadaleinum. Þær er færur lílit og rakt-
kent, og laundrígri lílit, eins og á
flestum Skards Bjarnum.

Saurbær (Bær á Raudasundi) hefur
þáðan vint talit ágott lágfæsthl, og
hafa þær lílit audiðið laifflingjan,
sor seu Freðusundar Þraun, Eggerth Ham-
-lason hertigríð, Magnús fræði, Eggerth
Björnsson ofl. Þa skinn óruum ófuggr
þær Þri Fríðuson og Ólafur Þurkessino.

húis með fáru ósum.

Síður er að skrát i Þil og græsyleft, en út frá línu eru óveitav og flæðingar miklar og veltshar, slyg af gælin kipprost.

Síða hlyggja 1200-1300 hestbarh i Þil. Gard-

-réttur & þar mikil, síða og íðurt 4'

Traðasaud. Og gæh fjó manni verit.

Eruðar hin og vorleit & aell afgraut i Þil.
Með fram líðanáslumum íst & næfðum

Traðasaud em bálar, risavænur urda-
-bergssin og aurílder, með grísugum laut-
-um og hvoosum á miilli, aet fornar
ísaldaarniujar. Em þor jösl díjal, og
vita mikil flóringresi

J' hauvald línum uppi yfir Þil,
& að mikill sartabrunnur, en erfiðit
ad sín konum. -

J' hingatri Saubogin um lyðidíjalæg-
-unnar Brattahlít og Tóftarvælus

Sai fyrrehefdu fór i lyð um síðustu
aldaumátt, en hein um aldaumálin 1800

Hundarbakk og Traði em líka fornar
dýjilegir i línum.

Bærir, Stakkadalar, Grif, Krókar
og Krókotúið, staða i rið út með
hlíðum og skott a' mielli. Þeirra.

Sut en þat lóðar en notagjósar
gæðir, með grasgránum finnum, og gisug-
num augjum og óvulum. Krókar og
Krókotúið eru sín i syð. (En Krókar gett
bili; og var þau vel bænd til skamans).

Innan í Grif, & steini, eru Kælader
& Þrossabellur, meðt er að ein fyrir óla-
ren, & fjo' i Lambavehi um 1700, laf-
tisugis larbrattar á steini þessum.
Krókar eru gamalt eyðilat milli
Stakkadals og Grifu, sömu síði Hlíðar
-hánum, en óinnt er at Stakkadalar
hafi þá verið byggðar.

Stakkur, en ~~stóri~~, súkurð áður nefndum
jörðum, eru landsbygðar. Hafit sér jörð
áður ókiftar landsbygðar með Króki
og Krókotúiðum, óðar en sléppur.

Er þáð ¹⁶ eins foms hófuból Stakkas,
síðu gellis & i Skarðsengi. Hilli-Trokkrus
Króðubár og Heotluis eru forn eyti-
kot & jessum sláttum.

Lundavatn Lacabavatn & bæglis-
jörð, svipur heimur fyrre feda.

Ekkunut fyni vestan límit, ~~þó~~
eðdar Raudaskuðsgraslandet, en
háði grjáthál, sín, Skauflháel nefnist.
Taka þá orð Borgkhúsandar, svartar
foksandar, & nái miði fjör og
fjalls, ætli þungfelin. Þau geyr um
meiri kum.

Útan orð Saudum & Næstabæ ~~volle~~
erhiðar i Raudaskuði. Engar eru
þor vitter í Snudfeti, unumcis ofa-
-likil líthagi íst límit. - Vestan
íst límit eru laumar og ~~Gjögur~~
sín límit Bðsar. Æ landmig þóf
i norðan allt og austanortanum, og felur
aft okkunut undan. Þuras gr-

engi unding í öllum Raude sandi; en
farið á sjó stóru sumar og sumarum,
dega lá dætt er. (Síðarveli er að mið-
ill að sumarum á Austaborgsánum, eins
og íðu á Raude sandi) —

Vestan íft Austaborgsánum gengur fram
Höllingartáls söbrætta enjóð

Raudsandur er snatur byggð og klíleg,
en nekkur línsaupur. (Líkileg megruður fyr
þó fljótt, óvinnitinn gríðarlegur. Hann er
mejð grýtt, með skréttum og myðum pras-
-lendisgljórum í milli —) Vetraskaut er þa-
i vorduðu ítt, en annars aðarsæld.

Sumarblitar oft mikilir, gildur mikilir,
og gildi líkum örðum, og garðreltar. —

Gildi íget, endur mikil slundur
garðreltar. — Kír en fyr óulegus gagn-
sumar, og leypur leypur. Þar veit slundur
slíspuligjart naudgrípsaralt. Vetralsys-
-ur henni leypur jákværu veit slundur fari,
síðan ~~skonum~~ ^{efter} aldumur met gottum orsugum
Ólafur Thorkelssyni í Þór gerð festur
völley meðalvænum örnum eftir altnauðin

Um 800 hektarur ein 'Raudasundi' af
grunfelta reiknumandi, og aukk jess bit-
hagar met öllum uljónum grastundum.
Rekar lafa jafnum vint með þar mikli,
og en umsí falsvendir. Margt bent þar
á land, (~~entum línum og tigorter~~).
Komið lafir fyni ad sjörum lafi slæt
þar á land, raudoristumur, spiritus-
ánum, glorialemumur, benzini, og
~~meri ad sejjum partafit~~. - (~~Getum ekki~~
Komið o' gitar þorfin, og vilt flest
jafnum vinn vel ~~slit~~)

Felagsaudi. Lafir jafnum vint þao.
Jöker. Hestrapilas & þor gamalt og
fundi óflugt. Um meumafit og
þorbud þor og Þau si uppt góða
Guðru sunnkonundurri íslenski.
Nautnipsar, eitorfibar lafir leigir
vinni þor óflugt, og kaupfibar, eitorfibar
lafir jafnum frá vist þor vel
Frí Nautabrekku leigur regur í Óskar
og Órlýðsloft. Lætni leigur uppt Nauta-

L a Raudasundi

engrí lindurig á allum Raððasundi, eru
 fáin á sjo stóru seinni og sunnini,
 af Trifium, og ládleytu fært. Vesturleið
 er almikiil á Nauðabrekklum eins og innar
 á Raððasundi. Vestan og Nauðabrekklum
 liegur fram Hólleigartials, svorukka nýjög.

- brekkunum, sem er snorbratt klettaháll, eldi níðir hér. Þar getum i súði eingum um klettasýsluma. Heild þessi er oftast ófær heilum á vetrums, og sunnum ófær gausaudi níðum með. Regna meðin þá sunnum at fari til hér eitt útar, og helgi þar sunnan einnig legið íslag. Þegar komið er á fríu, bægjist vegurinn eftir þverhlíðstana haurabnismum, sun hæta Hyrnar. Leggur leið, Keflavík. Gatau þar en vita svo fop, að sín mið fram af hengiflugum í fjörugvöldi heint fyrri nedan. Hafið leið þessi Kerlungsáhals. Ær mælt at henni dragi nafn af Kerlungsunum lausinum, sun vorum á ferð of heiðruunum. Gehið sunnið líðor fóri jafnara í spors lausinar. Þetta var líkak þessi, sun í undan vor og lafti ond um, en líði let se eldi segjast. Þíðradi hinn fogni síj altaf helsora og hespur. Síðið brennur, en hinn fylgdi jafnara á eftir og var kominus mestri máður, bætar Kerlungsánum. Þegar eldi vand lefða.

Augo¹, Stegar sín fyrni fráum af brinnunni
og segir um líð: "Gettu sín, sporið
mín falvat!" Þet hin ekki segja sí fóð
trússar. Fom sunnar báðar Hreignar fráum
af brinnunni, og segir ekki af plino meid.

Vinduhlíð ael-trith & fránum under
Hreignorhlíði, sun Brekkuhlíð hér
nor sunn frá Brekkuhlíði at Keflauk.
Guarbræður austurháres eru þar miklar
i sjó nætur, illforar i slumrum, eru
ofvor i sefnum. Með frum fjörri er
einnigis farið um lágsjávat, þar sjót gengur
þerz i bærin slíðum. Skaga þar frum-
dir laurvakkif, hefði sunnar Forvadur.

Gat & i glyn um Forvadum, og vetrar
máhes sunnigis þar i glyn um lágsjávat,
ef brinlaust &. og jöf einnigis meðalnum.
~~Fildovirnum~~^{nönnum} mun algvarat
þat bringt og örlegt). Ær detta kallað ar
"fom i gat". Vil Forvadum eru
laundamæli næstabæðum og Keflaukum.
Keflauk & dalþarpiða Koos, nulli-

· Keflungsóhals og hæfslaborgs. Þær bær
 þessi aftektar af einum gráðum. Ð' Keflunk
 vor fyrri veidistörf, allt fram um miðja
 síðustu áld. - Vistau ^{vert} i vikuini eru
 háir bálkar meði sveruheldur Hlekkur
-hulti, sem er slíkbar, háir malorflíkar
 útsuhús frá ólumum. - Hela þar Fausar.
 Eigin fausarir eru ræmingjar að eru þar
 dýsjetir. Þann verð int bælis rennur
 leikur, sem heiti Ornulóður. Það fyr
 sjið nísar af verblíðum. Einuð voru
 verblíðir fyrir meðum vikkabatruum.
 Í Keflunki voru jafnum líndum
 skundarhi gjörðar og bjorgferti í hafra-
 -bjorg, loki lii fuglvestra og eggja. Lendur
 2 þor gild i austan að, en frimarsmið i hafi
 vortið lið, Keflunki mun að miðstöðu
 laupt af. Þegar salbfiskverftum laipti í
 miðaðum veidistörfum kring um 1870.
 Þortu Keflunki mun jafnum laupa veint
 talin nálaselglíklið si þar heyrkappa
 (pba)

Sætlaud er þar ljárungrætt, ^{og} ætlaðarsöld (og
fjármölt) Bjorgið gagnsunnt glein, sunn
 þórr en og nýfæt geta. Jóttur er nú
 í eyði, og hafi veitt sifan. . . .

Fni Keflauki liggja fæðulögur bæt int
 Látrabjörk, allt leit at Hvalláhnum, og
 nefnunt Látraleiti.

Í Þessi gær, þegar útbrotar um nýjum stundumeti
 í austurhluta spíslinnar á Hvælshnum,
 og bjorgferti af Raðasundi vor habra-
 -leidi fjalldarinn, einkum lega í vorin
 og fyrni klutu sunnar. ~~af~~ As lítinni
 vorvorlit glugu firkolesturnar eftir heitina
 alla leid sunnan av Gufudalsveit og
 Jafnval í vestanverðri Reykhlálasveit.

Smíðingarnir frá Keflauki eru í leidi-
 -brinnum leita Fuglagjátar. Þeim er sagt
 í að þor loafi að veint reiðar fugl af
 Bjorglinn, kuda vor hænni fyrrum vildi-
 -ur sín þúsundum slíff. - Bjorgarleja
 á Raðasundi í íslit í Látrabjörk.

Nú er habra leit nýjum fífarinum